

L I T E R A T U R

1. ABEL, O. (1927).— Lebensbilder aus der Tierwelt der Vorzeit II Ausgabe. Jena.
2. ABEL, O. (1935).— Vorzeitliche Lebensspuren. Jena.
3. BACHMAYER, F. und ZAPFE, H. (1959).— Eine Hyänenhorst vor 10 Millionen Jahren. Die Ausgrabung einer fossilen Tierwelt. Veröff. d. Naturhistor. Mus. Nr. 1, Wien.
4. BRUNNER, J. (1944).— Beobachtungen zu den Lebensspuren der Hyänen an den Knochen der Huftiere aus dem Unterpliozän von Pikermi Palaeobiologica, 8, Wien.
5. KOENIGSWALD, R. von (1955).— Begegnungen mit dem Vormenschen. Düsseldorf und Köln.
6. NEUMAYR, M. (1887). Erdgeschichte. II Bd. Beschreibende Geologie. Leipzig.
7. SMITH - WOODWARD, A. (1901).— On the bone beds of Pikermi, Attika and on similar deposits in northern Euboea. Geological Magazine, Decade IV, 8, p. 481, London.
8. ZAPFE, H. (1939).— Lebensspuren der eiszeitlichen Höhlenhyäne. Die urgeschichtliche Bedeutung der Lebensspuren knochenfressender Raubtiere. Palaeobiologica, 7, Wien.

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.— **Addenda et corrigenda in Thesaurum L. Latinae**, ὑπὸ 'Ερρ. Σκάσση¹.

Εἶναι ἤδη τεσσαράκοντα καὶ πλέον ἔτη ἀφ' ὅτου ἠρχίσασμεν δημοσιεύοντες addenda et corrigenda εἰς τὸν παγκοσμίως εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κύκλον γνωστὸν Thesaurus Linguae Latinae, συνεχίζοντες τὴν διακοπεῖσαν ἐκ τοῦ θανάτου ἔρ-
γασίαν τοῦ σοφοῦ διδασκάλου μου *Σπυρίδωνος Βάση*.

Ἐκτοτε προέβημεν εἰς πολλὰς παρατηρήσεις ἀναφερομένας εἰς τὸ μνημειῶ-
δες τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται αὐθεντικὸν πράγματι καὶ μοναδικὸν εἰς τὸ
εἶδος του, τὰς ὁποίας ὑπὸ τὸν ὡς ἄνω τίτλον, ὃν καὶ ὁ Βάσης εἶχε προτάξει, κατε-
χωρίσαμεν κατὰ καιροῦς εἰς τὰ παρ' ἡμῶν ἐκδιδόμενα ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ καὶ
ἐπετηρίδας².

¹ Ἡ ἀνακοίνωσις ἐγένετο κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 15 Μαΐου 1961 (βλ. ἄνωτ σ.).

² Ἄλλα δημοσιεύματά μου ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον: α) Παρατηρήσεις εἰς τὸν Θησαυρὸν τῆς λατινικῆς γλώσσης, Ἀθήναι 1917. β) Πλάτων, ἔτ. Β' (1950) τεύχ. Β', σ. 6-14. γ) Πλάτων, ἔτ. Γ' (1951) σ. 243-48. δ) Ἐπετ. Ἐταιρ. Βυζ. Σπουδῶν, τόμ. 23 (1953) σ. 92-98. ε) Ἀθηνᾶ, τόμ. 57 (1953) σ. 229-241. ζ) Ἐπιστημ. Ἐπετηρ. Φιλοσ. Σχολῆς Παν. Ἀθ., περ. Β', τόμ. ΣΤ' (1955-56) σ. 139-146, τόμ. Ζ' (1956-57) σ. 127-142.

Διὰ τῆς ἐργασίας ἡμῶν ταύτης ὑπεδείξαμεν ἐπανορθώσεις ἐσφαλμένων ἐρμηνηϊῶν ἢ ἀντιφάσεων, χωρία παραλειφθέντα, τὰ ὅποια ὄφειλον οἱ Συντάκται νὰ μὴ παραλείψωσι, προσθήκας λέξεων ἐν τῇ ἀπαριθμῆσει τῶν συνωνύμων καὶ ἀντιθέτων, διωρθώσαμεν πλῆθος ἐσφαλμένων παραπομπῶν, νόσημα ἰδιάζον παντὸς σχεδὸν Λεξικοῦ, πολλάκις καίπερ χρησίμου ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης παραμεριζομένου. Τὰ τελευταῖα αὐτὰ σφάλματα δὲν ἀνήκουσιν ἐν ὄλῳ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λεγομένων τυπογραφικῶν σφαλμάτων, ἀλλὰ εἶναι οὐσιώδη, τάλαιπωροῦντα τόσον τοὺς εὐσυνειδήτους ἐργάτας τῆς ἐπιστήμης, τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἐξακριβῶσιν τοῦ χωρίου — διότι κατὰ παλαιὰν φιλολόγου ρῆσιν ἡμεῖς οἱ φιλόλογοι εἴμεθα *homines suspiciosi* — ὅσον καὶ τοὺς ἀβασανίστως παραλαμβάνοντας ἐσφαλμένας παραπομπὰς καὶ ὑφισταμένους τὰ κακὰ τῆς εὐπιστίας των.

Τούτου ἕνεκα τὰ ἐκ τῶν παραπομπῶν σφάλματα δὲν περιορίζονται ἀπλῶς εἰς τὰ καθαρῶς τυπογραφικὰ (ὡς εἶναι 3 ἀντὶ 9, 4 ἀντὶ 7, 0 ἀντὶ τελείας στιγμῆς κ.τ.τ. ἢ καὶ ἀντιθέτως), ἀλλὰ εἶναι οὐσιώδη, ἄγοντα τὸν χρησιμοποιοῦντα εἰς νέα σφάλματα δυνάμενα νὰ ἐκθέσωσι καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιστημονικόν του κῦρος. Τοιαῦτα σφάλματα ὑπάρχουσι πολλὰ ἐν τῷ Th. L. L. — ὅστις περιέχει ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης παραπομπὰς — ὡς εἶναι αἱ εἰς ἄλλο βιβλίον ἀντ' ἄλλου τοῦ αὐτοῦ συγγραφῆς ἢ εἰς ἄλλο ἔργον τοῦ αὐτοῦ ἐπίσης συγγραφῆς ἢ εἰς στίχους ἢ κεφάλαια μὴ ὑπάρχοντα, ἀφοῦ δὲν ἔχει προχωρήσει ἕως ἐκεῖ ὁ παλαιὸς συγγραφεὺς κ.τ.τ. Ἐπὶ πλέον εἰδείξαμεν κακὴν χρησιμοποίησιν ἐκδόσεων, τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἀναγράψει ὁ Th. L. L. εἰς τὸν Index αὐτοῦ ἢ ἀντιθέτως παράλειψιν ἀναγραφῆς τοῦ χωρίου ἐξ ἐκδόσεως, ἣν ἀκολουθεῖ, ὡς ὁ Index σημειοῖ.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω σημειοῦμεν τὰ ἀκόλουθα.

vol. I :

p. 93, 18 ἐξ. 60 ἐξ. (λήμμα **abies**). 1 arbor... *epitheta*... Liv. 24, 3, 4 procerā (Plin. nat. 17, 26 .). Τὸ μὲν χωρίον τοῦ Πλινίου ἔχει καλῶς (quid enim abiete procerius), ἀλλὰ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Λιβίου τὸ procerus εἶναι ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς οὐχὶ τοῦ abies, ἀλλὰ τοῦ arbor (lucus ibi frequenti silva et proceris abietis arboribus saeptus). Ὅθεν δέον νὰ προταχθῇ τὸ χωρίον τοῦ Πλινίου καὶ βοηθητικῶς μόνον ἐντὸς παρενθέσεως νὰ σημειωθῇ πρὸβλ. καὶ Liv. 24, 3, 4.

96, 26 Civ. Verr. 3, 5, 7 familiam abduxit, pecus abegit. Ἀντὶ Verr. 3, 5, 7 γρ. Verr. 4, 57 συμφώνως τῷ Index τοῦ Th. L. L., ὡς ὀρθῶς ἔχει ἀλλαγῆ (Th. L. L. I 61, 20 s. v. abduco) τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἢ παραπομπῆ Cic. Verr. 4, 57.

Vol. I:

- p. 114, 72 (λ. **abnuo**) Cic. Lael. 1, 40 quin... abnueret a se commissum esse facinus. Ἀντὶ Cic. **Lael.** 1, 40 γρ. Cic. **leg.** 1, 40.
- 111, 42 Μετὰ τὸ ἐντὸς παρενθέσεως χωρίον τοῦ Ovid. ars 1, 127 πρόσθετες καὶ Lygd. 6, 10 (Tib. 3, 6, 10) neve neget quisquam me duce se comitem.
- 119, 58 (λ. **abolitio**). Ἀντὶ Flor. 2, 17, 2, γρ. 4, 17, 3 ἢ μᾶλλον Flor. 4, 7, 3 κατὰ τὸν Index.
- 140, 61 Ἀντὶ nubibes γρ. nubibus. Προφανῶς ἐκ τυπογρ. σφάλματος.
- 141, 25 (λ. **abrumpo**). Ἀντὶ Iuv. 14, 244 γρ. Iuv. 14, 250.
- 149, 63 Caes. civ. 3, 72 abscissum... exercitum Ἀντὶ 3, 72, γρ. 3, 72, 2.
- 158, 40 Sen. dial. 11, 9, 2 plus... abscondat. Ἀντὶ 11, 9, 2, γρ. 12, 9, 2 κατὰ τὸν Index.
- 169, 68 Sen. dial. 11, 15, 3 aliquot... absentia. Ἀντὶ 11, 15, 3 γρ. πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως 12, 15, 3 κατὰ τὸν Index.
- 197, 56 (λ. **abstineo**) καὶ 798, 84 (λ. **adulēscēntia**). Τοῦ αὐτοῦ χωρίου ἢ παραπομπὴ γίνεται κατὰ διάφορον τρόπον Cato *orat. II* in parsimonia... omnem adolescentiam meam abstinui *i. abstinendo degi* καὶ ἀλλαχοῦ (p. 798, 84) Cato *Fest.* 281... in parsimonia... omnem adolescentiam meam abstinui. Ἀνάγκη ἐν ἀμφοτέροις τοῖς χωρίοις νὰ τεθῆ ἡ παραπομπὴ ὡς Cato *orat. II* (*Fest.* 281).
- 213, 27 (λ. **absens**) *gen* arsentum Plaut. Stich. 5. Ἀντ' αὐτοῦ γρ. Plaut Stich. 8.
- 213, 53 (λ. **absum**) Liv. 26, 5, 11 tantumque afit ab eo ut... adhorter. Ἀντὶ Liv. 26, 5, 11, γρ. Liv. 25, 6, 11.
- 230, 63 Plin. epist. 30, 11 mihi abunde... quod efficitur. Ἀντὶ 30, 11 γρ. 4, 30, 11.
- 242, 15 Cic. dom. 125... Cat. 76, 4. Κατὰ τὸν Index δέον νὰ γραφῆ Catull. 76, 4. Τοιαῦται ἀπροσεξίαι παρατηροῦνται καὶ ἀλλαχοῦ, π.χ. p. 194, 76. 307, 12. 19. 357, 43. 385, 84. 401, 83. 422, 69. 522, 2. Ἴδ. κατ. ρ. 591, 48.
- 242, 25 Cic. ad Brut. 2, 3 γρ. Cic. ad Brut. 2, 3, 5.
- 246, 1 Cic. *orat. II* fateor... exstitisse. Ἀντὶ Cic. *orat. II* γρ. Cic. *orat. II*.
- 274, 57 4. de sideribus: Cic. Tim. 31 deus ipse solem quasi lumen accendit. Ἀνάγκη νὰ παρατεθῆ τὸ πρότυπον ἐκ τοῦ Πλάτ. Τιμ. 39 Β φῶς δ θεὸς ἀνήφεν..., ὃ δὴ νῦν κεκλήκαμεν ἥλιον.

Vol. I:

- p. 303, 46 (λ. **accingo**). ad: Liv. 4, 2, 7. . Εἰς ταῦτα πρόσθετες Tac. ann. 6, 32, 1 ornat Phraaten accingitque paternum ad fastigium.
- 330, 72 (λ. **accommodo**). *nota*: Cic. orat. 2, 250 Africano. . coronam sibi... ad caput accommodanti. Δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα τὸ χωρίον ἀλλ' εἰς τὸ de orat. 2, 250 (ἰ. καὶ κατ. 465, 64).
- 341, 84 (λ. **accumulo**). Ovid. fast. 122 maximus... honos. Ἀντὶ fast. 122, γρ. fast. 2, 122.
- 346, 33 Sen. contr. 2, 5, 18 in ingrati (*neutr.*) accusationem. Ἀντὶ Sen. contr. 2, 5, 18, γρ. 2, 5, 17.
- 353, 28 *varia*: Cic. Att. 3, 13, 1 quod me saepe accusas cur (μ³ ἐγκαλεῖς ἐρωτῶν) hunc meum casum tam graviter feram. Ἀντὶ 3, 13, 1 γρ. 3, 13, 2 καὶ δεύτερον εἰς τὸ μοναδικὸν ἐκ τῶν κλασσικῶν παραδείγματα πρόσθετες καὶ Cic. Verr. 4, 16 illud... accuso cur... feceris.
- 356, 35 Προστεθήτω εἰς τὸ λῆμμα Acephalī καὶ Isid. orig. 5, 39, 39. 40.
- 360, 50 Lucr. 3, 709 acria visu (*cf.* 716). Ἀντὶ τούτου γρ. 4, 709 (*cf.* 716).
- 361, 11 Curt. 9, 10, 14 pestilentia. Ἀντὶ 9, 10, 14 γρ. Curt. 9, 10, 13.
- 375, 9 ἔξ. (λ. **acervus**). I. *proprie de rebus etc. a. inter se similibus*: Cic. Tusc. 5, 45... Plaut. Cas. 126. Τούτοις πρόσθετες Plaut. Pseud. 189.
- 388, 33 Achazīb... (Plin. nat. 5, 17). Ἀντὶ Plin. nat. 5, 17 γρ. 5, 75.
- 390, 20 (λ. **Acheruns, Acherōn**)... Liv. 8, 24, 2 γρ. 8, 24, 3.
- 391, 44 acheta(s?), ae, *f.* Ἀντὶ τούτου γρ. ācheta, -ae, **m.** (ἰ. ὅσα γράφομεν ἐν Πραγματ. Ἀκαδημίας, τόμ. 24, ἀριθ. 3, σ. 15).
- 398, 63 (λ. **Acidulae aquae**). Plin. nat. 2, 230 Lyncestis aqua, quae vocatur Acidula, vini modo temulentos facit. 31, 9 in Aenaria insula... et quae vocatur Acidula. Τὸ δεύτερον χωρίον δὲν ἀνήκει εἰς τὸ 31^{ον} βιβλίον τοῦ Πλινίου ἀλλ' εἰς τὸ 1^{ον}. Ὅθεν γρ. 31, 9 ind.
- 401, 19 (λ. **acies**) Hor. epist 2, 2, 5 stupet insanis acies fulgoribus, Τὸ χωρίον δὲν εἶναι τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλὰ τῶν σατιρῶν τοῦ Ὀρατίου. Ὅθεν γρ. Hor. sat. 2, 2, 5.
- 401, 54 (λ. **acies**). 3. pupa: Cic. nat. deor. 2, 142... Lucr. 4, 718... 2, 420 colores compungunt aciem *etc.* Τὸ acies τοῦ τελευταίου χωρίου ἐρμηνεύεται ὀρθότερον διὰ τοῦ *oculus* καὶ ὄχι διὰ τοῦ *pupa* (ἰδ. BAILEY τόμ. III σ. 1063 εἰς Lucr. 3, 411). Ὅθεν μεταθετέον τὸ χωρίον τοῦ Λουκρητίου 2, 420 εἰς *p.* 401, 64 ἔξ.
- 413, 76 Ἀντὶ Acindynus, -ī γρ. Acindynus, -ī (πρβλ. ἡμ. ἀκίνδυνος).

Vol. I:

- p. 417, 46 aclys, -idis *f.* Δὲν σημειοῦται ἡ μακρὰ προσφδία τῆς παραληγούσης. Σημειωτέον ὅμως ὅτι παρὰ ποιηταῖς ἡ παραλήγουσα μετρεῖται ὡς μακρά, οὐδέποτε ὡς βραχεῖα. Ὅρθῶς ἄλλοι λεξικογράφοι (H. MENGE, JOS. FREY, MARCHANT-CHARLES, G. H. NALL, ENR. e RAFF. BIANCHI, HANS KIENLE, CALONGHI κ. ἄ. ἴσως) γράφουσιν *āclys*.
- 422, 80 Curt. 9, 8. Ἐντὶ 9, 8, γρ. 9, 8, 25.
- 426, 25 Plin. nat. 29, 22. *Alconti*...: *adquisitum non minus HS [c]* intra paucos annos. Ἡ ἔκδ. τοῦ IAN - MAYHOFF, ἣν ἀκολουθεῖ ὁ Th. L.L., ἔχει ἄλλη σειράν, τὴν ἐξῆς: *Alconti*... *HS [c]* *damnato*... *adquisitum non minus intra paucos annos*.
- 426, 48 (λ. **acquirō**). Πρόσθεσ Iust. 38, 7, 10 *quod solus regum non paterna solum verum etiam externa regna hereditatibus propter magnificentiam adquisita possideat*.
- 427, 64 (λ. **acquirō**). Iust. 3, 6, 1 *dummodo*... *acquirerent*. Ἐντὶ 3, 6, 1 γρ. 3, 6, 11.
- 427, 65 (λ. **acquirō**). **c absolute**: εἰς τὰ ἀναγραφόμενα παραδείγματα προστεθήτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ Iuv. 14, 125 *acquirendi insatiabile votum*.
- 437, 37 Ἐντὶ Actionices, -ae Ἀκτιονείκης Corp. VI 10120 γρ. *Actionicēs*, -ae Ἀκτιονίκης.
- 441, 49 ἄντι *actus III 3 b* γρ. *II 3 b*.
- 441, 61 τὸ παρόραμα *privitae διορθ.* *privatae*
- 442, 1 (λ. **actio**). Tac. hist. 1, 10 *inquieta urbs actionibus* γρ. Tac. hist. 1, 20.
- 443, 3 ἄντι Suet. Claud. 14, 115 γρ. 14, 3.
- 449, 78 Ovid. fast. 1, 323 *pars quia*... *Agonalem credit deam ἄντι deam* γρ. **diem**.
- 457, 77 ἐξ. (λ. **aculeus**). **II translate**: *cf.* Plaut. *etc.*... εἰς ταῦτα πρόσθεσ Cic. Att. 1, 18, 2 *domesticarum quidem sollicitudinum aculeos omnes et scrupulos occultabo*.
- 463, 62 καὶ 464, 23 ἄντι Ovid. her. 4, 159 καὶ Ovid. her. 5, 137 γρ. (κατὰ τὸν Index) Ovid. **epist.** 4. 159 καὶ Ovid. **epist.** 5, 137.
- 464, 37 Amm. 22, 15, 28 *turres (sc. pyramides) in summitate acutissimas desinentes ἄντι summitate* γρ. *summitates etc.*
- 465, 31 (λ. **acutus**). Plin. epist. 1, 16, 2. Θὰ ἔπρεπε νὰ δηλωθῆ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων δὲν παραλείπεται, ὅτι πλὴν τῆς γραφῆς *acutae*

Vol. I:

- sententiae ὑπάρχει καὶ γραφὴ crebraeque sententiae. Τὴν τελευταίαν μάλιστα ἔχουσιν εἰσαγάγει εἰς τὸ κείμενον καὶ νεώτεροι ἐκδόται (GUILLEMIN ἐν τῇ ἐκδ. τῶν Belles Lettres 1927, MERRILL, MACMILLAN London 1927).
- 465, 64 Cic. de orat. 1, 251 ab acutissimo... usque ad gravissimum. 57 tribus... gravi. Τὸ δεύτερον χωρίον δὲν εἶναι ἐκ τοῦ de oratore, ἀλλ' ἐκ τοῦ orator. ὅθεν γρ. de orat. 1, 251... orat. 57 (ἰ. καὶ ἀνωτ. 330, 72).
- 466, 1 Ἐντὶ Hor. carm. 3, 4, 2 γρ. 3, 4, 3.
- 469, 74 Verg. Aen. 11, 579 pictus acu chlamydem. Ἐντὶ Aen. 11, 579 γρ. 9, 582.
- 521, 67 Ἐντὶ off. 2, 87, γρ. off. 2, 90.
- 567, 48 Nep. Dion 3 *Platonem* Dion... adamavit. Ἐντὶ 3 γρ. 2, 3.
- 575, 17 Cic. Pis. 37 lege autem ea... omnes erat Achaia Thessalia... addicta. Ἐντὶ omnes γρ. omnis.
- 582, 78 Ἐντὶ Liv. 22, 37, 12 γρ. Liv. 22, 37, 13
- 590, 54 Ἐντὶ Cic. Caec. 93 γρ. Cic. Caec. 92.
- 591, 48 Cic. nat. deor. 2, 139. Cat. 55, 27. Ἐντὶ Cat. 55, 27 γρ. Catull. 55, 27. Τοιαῦται ἀπροσεξίαι εἶναι ἐγκατεσπαρμέναι πλειστάκις ἐν τῷ Th. L. L. (π.χ. *pp.* 522, 2. 591, 74. 616, 59. 83. 620, 57. 624, 11. 53. 67. 625, 11. 626, 35. 651, 84. 682, 49. 683, 34. 684, 36. 47 κλπ.). Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τῆς συντομογραφίας Cat. ἔντὶ Catull.
- 591, 71 Acc. trag 209 addo huc, quod mihi... Ἐντὶ addo γρ. adde (*R*), ἀφοῦ τὴν ἐκδ. τοῦ RIBBECK ἔχει ὑπ' ὄψιν ὁ Th. L. L.
- 593, 52 Lucil. 628 monogrammi quique adducti. Ἐντὶ quique γρ. quinque.
- 594, 10 Caes. civ. 1, 56, 3 coloris pastoribusque quos secum adduxerat. Ἐντὶ coloris γρ. colonis.
- 599, 52 Verg. Aen. 9, 583 fundam... ter adducta... habena. Ἐντὶ 9, 583, γρ. 9, 587.
- 603, 22 Tac. Germ. 44 Gotones regnantur paulo iam adductius. Ἐντὶ 44 γρ. 43, 6.
- 603, 70 Verg. georg. 4, 342 favos ignotus adedit stelio. Ἐντὶ 4, 342 γρ. 4, 242.
- 611, 41 (λ. **adeo**). Ἐντὶ Caes. civ. 1, 67, 3 γρ. Caes. civ. 1, 69, 3.
- 614, 72 Διορθωτέον τὸ παρόρημα *adverbium* εἰς *ad verbum*.

Vol. I:

- 615, 55 (λ. **adeo**). Verg. Aen. 3, 209. Ἐντὶ 3, 209 γρ. 3, 203 (πιθανῶς παρόραμα).
- 616, 59 (λ. **adeo**). Cat. (γρ. Catull.)... 63, 74. Θὰ ἔπρεπε νὰ σημειωθῆ ἔνταυθα ἢ διόρθωσις **abiit** τοῦ Ahlwardt, ἣτις ἔχει εἰσαχθῆ εἰς τὸ κείμενον ἐκδόσεων παλαιότερων (LACHMANN 1829-1874, MÜLLER 1870, ELLIS 1878, BAEHRENS 1885, BENOIST 1882-1891, RIESE 1884) καὶ νεωτέρων (LAFAYE 1932, KROLL 1927, CAZZANIGA 1941).
- 620, 19 cf. *B 2 b*. Ἐκεῖ εἰς τὴν σελ. 626, 62 μετὰ τὸ *potest* δέον νὰ προστεθῆ cf. 620, 19.
- 623, 82 Hor. epist. 1, 36 non cuivis hominis contingit adire Corinthum. Ἐντὶ epist. 1, 36 γρ. 1, 17, 36.
- 641, 1 Att. 14, 14, 5 ἄντι laudere ἀνάγν. laudare.
- 647, 48 καὶ 648, 1 ἄντι Cic. orat. 180 γρ. orat. 179.
- 648, 53 Cic. rep. 3, 5 qui (*viri*)... ad domesticam maiorumque morem... Ἐντὶ domesticam γρ. domesticum...
- 652, 26 (λ. **adhuc**). Ἐντὶ Caes. Gall. 7, 17 γρ. 7, 17, 2.
- 655, 63 Cic. rep. 6, 11 erit... cognomen id tibi per te partum, quod habes adhuc nobis hereditarium. Μεταξὺ τοῦ adhuc καὶ τοῦ nobis ἐξέπεν ἢ λατ. πρόθ. α. Ἡ παράλειψις ἀλλοιοῖ τὴν ἔννοιαν καὶ δὲν ἀντιδιαστέλλει τὸ ἀνωτέρω per te partum.
- 658, 26 (λ. **adhuc**). Ἐντὶ Tac. dial. 37, 7 γρ. Tac. dial. 37, 2.
- 670, 63 (λ. **adicio**). Ἐντὶ Cic. Att. 3, 8 γρ. Cic. Att. 3, 8, 2.
- 672, 54 ἐξ. Εἰς τὰ ἐκεῖ παρατιθέμενα πρόσθετες Sen. dial. 5, 5, 7 adice quod, cum indignatio... pusilla est et angusta.
- 672, 75-80 Μετ' αὐτὰ πρόσθετες (*v. p. 674, 27*).
- 674, 27 (λ. **adicio**). Τὸ χωρίον ἐκ τοῦ Sen. ben. 3, 33, 2 adice ut idem patrem reum defendat δέον νὰ συνεχισθῆ ὡς ut... tradat et... faciat ἵνα δευχθῆ ἢ ἐξακολουθητικῆ χρῆσις τοῦ ut μετὰ τὴν προστακτικὴν adice. Ἐπίσης ἐν συνεχείᾳ πρέπει νὰ προστεθῆ καὶ ἄλλο ὅμοιον χωρίον τοῦ αὐτοῦ ben. 3, 33, 3 adice ut... continuet, adice, ut... adiciat.
- 675, 30 Ἐντὶ Macr. sat. 1, 14, 2 γρ. sat. 1, 14, 12.
- 692, 53 Δέον νὰ μεταβληθῆ ἐναλλάξ ἢ σειρὰ τῶν λημμάτων *adipsatheo(n) ?* καὶ *adipsos*.
- 692, 62 (λ. **adipsatheon**). Plin. nat. 1 ind. 24, 68 *medicinae* ex aspalatho

Vol. I:

- sive erysisceptro sive adipstateo sive diaxylo. Ἀντὶ diaxylo γρ. diaxylo.
- 700, 15 (λ. **aditus**). Διέφυγε τὸν Συντάκτην νὰ σημειώσῃ τὸ μόνον ἴσως χωρίον τοῦ Iust. 21, 6, 5 aditu (ἀκροάσεως) regis obtento...
- 708, 30 Ἀντὶ cf. p. 707, 10 γρ. cf. p. 706, 10.
- 733, 4 Caes. Gall. 3, 14, 2 navis... privato consilio administrabatur. Ἀντὶ Gall. 3, 14, 2 γρ. **civ.** 3, 14, 2.
- 735, 8-11 (λ. **admīrābilis**). Τὸν Στωϊκὸν ὄρον παράδοξα ὁ Κικέρ. μεταφράζει **admīrābilis** (fin. 4, 74. parad. proem. 4). Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ τρίτον χωρίον τοῦ Κικέρωνος ac. 2, 136 sunt enim Socratica pleraque mirabilia Stoicorum quae paradoxa (παράδοξα *Müll.*) nominantur.
- 737, 72 Liv. 26, 9, 9 admirationis humanae in eo iuvene excesseran modum. Ἀντὶ Liv. 26, 9, 9, γρ. Liv. 26, 19, 9.
- 746, 16-30 Ἐν τῇ συντάξει τοῦ ῥ. admiscere μετὰ τῆς κυρίας αὐτοῦ σημασίας τοῦ (ἀνα)μειγνύναι alqd alquā re δὲν ἀναγράφεται τὸ μοναδικὸν κλασσικὸν ἐκ τοῦ Καίσαρος civ. 3, 48, 1 est etiam genus radicis inventum..., quod appellatur chara, quod admixtum lacte multum inopiam levabat.
- 798, 84 (λ. **adulescentia**). Ἴδ ἀνωτ. 197, 56.
- 1219, 78 (λ. **adfinitās**) sen. 15 cognoram... propter Pisonum adfinitatem. Ἀκατανόητος τυγχάνει ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ παραπομπὴ εἰς sen. 15 παρεμβالλομένη μεταξὺ δύο ἄλλων παραπομπῶν ἐπίσης εἰς τὸν Κικέρωνα. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως πρὸς τὸ de senectute (= Cato) γραπτέον, ὡς καὶ ἀλλαγῆ τοῦ Th. L. L. ὀρθῶς, p. red. in sen. 15 (= post reditum in senatum) συμφώνως πρὸς τὸν Index.
- 1587, 52 ἔξ. (λ. **alimonia**). Προσθετέον τὸ χωρίον τοῦ Ἀμβροσίου in Luc. 2, 72 (Migne 15, 1578) populos nationum... de se adventiciam alimonia praebituros.
- 1614, 49-60 Ἀναγράφονται παραδείγματα τοῦ *esse aliquid* ἀρχῆς γιγνομένης ἀπὸ τοῦ Κικέρωνος, Κατούλλου (1, 4) καὶ ἄλλων συγγραφέων μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Vulgata. Παραλείπεται ὁμως κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον τὸ χωρίον τοῦ Πλινίου τοῦ πρεσβυτέρου, ὅπερ κατ' ἐξοχὴν εἶναι ἄξιον μνείας, διότι ἐπαναλαμβάνει τὸ τοῦ Κατούλλου (1, 4) μὲ δικαιολογίαν διὰ τὴν ἐσκεμμένην ἀλλαγὴν τῆς σειρᾶς τῶν λέξεων. Ἴδου τὸ χωρίον τοῦ Πλινίου πλήρες Plin. nat. praef. 1 namque tu solebas

Vol. I:

nugas esse aliquid meas putare, ut obiter emolliam Catullum conterraneum meum... ille enim ut scis, permutatis prioribus syllabis duriusculum se fecit quam volebat existimari a Veraniolis suis et Fabullis.

- 1765, 45 Caes. Gall. 3, 14 *turres* altitudo puppium... superabat. Ἀντὶ 3, 14 γρ. 3, 14, 4.
- 1933, 55.56 (λ. **āmitto**). Caes. Gall. 7, 15, 2 celeriter amissa recuperaturos confidebant (τοῦτο κακῶς παραλείπει ὁ Th. L.L. ἐν *p.* 1935, 63). Nep. Timoth. 3, 2. Ἐν ἀμφοτέροις τῆς χωρίοις ὁ Th. L.L. δέχεται τὸ amissa ὡς μετοχὴν ὅλως ἐσφαλμένως, διότι εἶναι ὄνομα οὐσιαστικὸν (amissum, ἰ οὐ.) τοῦ ὁποίου ὄμως ἐν καὶ μόνον παράδειγμα, μνημονεύει (*p.* 1935, 63). Ἀλλὰ τόσον εἰς τὸ χωρίον τοῦ Καίσαρος, ὅσον καὶ εἰς τὸ χωρίον τοῦ Νέπωτος ἔ.ἀ. (ut magna spes esset per os amissa posse recuperari τὸ amissa φαίνεται ὅτι εἶναι οὐσιαστικόν. Οὕτω δέχονται καὶ οἱ ἐκδόται εἰδικῶν Λεξικῶν ὡς ὁ τοῦ Νέπωτος G. A. KOCH-K. E. GEORGES (1885) καὶ ὁ τοῦ Καίσαρος ANTON POLASCHEK (1911). Σημειωτέον ὅτι καὶ ἐν τῷ τοῦ H. MEUSEL μεγάλῳ τριτόμῳ λεξικῷ (Βερολ. 1887-1893) τοῦ Καίσαρος (τ. I, σελ. 254) ὡς οὐσ. φαίνεται καταχωριζόμενον τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος amissa ἐν τῇ γνωστῇ φράσει amissa recuperare, οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἀλλαγῶ (τ. II σελ. 1638). Μεταθετέον ἄρα τὰ χωρία ἀπὸ τῆς σελ. 1933, 55.56 εἰς σελ. 1935, 63 ἔξ. τοῦ Th. L.L. Ἴδ. καὶ Ἐπιστ. Ἐπετ. Φίλοσ. Σχ. 1955-1956 (σελ. 145 στ. 9 κάτω).
- 1970, 44-82 (λ. **amor**). **V. iuncturae: adiectiva**... Εἰς τοὺς ἐπιθετικοὺς προσδιορισμοὺς τοῦ amor δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ saevus ἐν τοῖς ἐξῆς χωρίοις: Enn. trag. 213 Medea animo aegra amore saevosa saucia. Ovid. am. 1, 6, 34 saevus Amor. 2, 10, 19 saevus amor.
- 1987, 31 Titius or. frg. Macr. sat. 3, 16, 5 dum eunt... quam (*amphoram*) non impleant. Ἀντὶ 3, 16, 5 γρ. 3, 16, 15.
- 1989, 4 Cic. Verr. 3, 60 γρ. 3, 61.